

Метою викладання даних дисциплін є набуття студентами необхідних теоретичних знань з регулюючих положень і змісту основних Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, Міжнародних стандартів фінансової звітності, Тлумачень Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, а також оволодіння практичними навичками щодо застосування процедур, пов'язаних зі складанням та поданням фінансових звітів транснаціональними компаніями та учасниками ринку цінних паперів для забезпечення гармонізації показників фінансових. Вивчення дисципліни «Міжнародні стандарти обліку» сприяє формуванню професійних компетенцій за обліковими, організаційними, аналітичними і контрольними класами професійних завдань.

Таким чином, підготовка фахівців з обліку враховує вимоги глобалізації світової економіки і виконання Стратегії застосування міжнародних стандартів фінансової звітності в Україні, затвердженої розпорядженням КМУ від 24 жовтня 2007 р. Глибоке осмислення перспективи поєднання сучасних можливостей організації навчального процесу з багаторічним досвідом викладання конкретних дисциплін, безумовно, дасть позитивні результати.

*О. А. Мельничук, старш. викл.,
кафедра підприємницької діяльності*

ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ З УРАХУВАННЯМ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЗМІСТУ ДИСЦИПЛІНИ «ФІНАНСОВИЙ ОБЛІК»

Пошук нових ефективних методів навчання студентів здійснюється постійно. Як відомо, будь-яке навчання неможливе без контролю та оцінювання знань, умінь та навичок тих, хто навчається. Специфіка профілю дисципліни «Фінансовий облік» вимагає від студента особливої ретельності й високого рівня організованості. Обов'язковими є регулярність відвідування аудиторних занять, поступове опрацювання теоретичного матеріалу, самостійність та своєчасність виконання практичних та індивідуальних робіт. При цьому організація самостійної роботи студентів (СРС) стає одним із головних напрямків усієї методики навчання у вищій школі. Значне збільшення кількості годин на СРС вимагає нового підходу до управління нею, зокрема вдосконалення

форми проведення самостійних робіт, зміни ролі викладача в управлінні СРС за допомогою програмного навчання, самоконтролю, технічних засобів навчання. Слід зауважити, що для кращого засвоєння програмного матеріалу з дисципліни «Фінансовий облік» необхідно надати важливу роль забезпеченню і контролю та досконалості завдань дисципліни «Бухгалтерський облік», вивчення якої передуює перед вивченням дисципліни «Фінансовий облік». Саме при вивченні дисципліни «Бухгалтерський облік» студенти засвоюють опорні поняття, від яких залежатиме подальший загальний рівень засвоєння програми «Фінансовий облік».

Самостійна робота над вивченням дисципліни «Фінансовий облік» підприємницької діяльності може включати такі форми, які визначаються робочою програмою: опрацювання теоретичного прослуханого лекційного матеріалу; вивчення окремих тем або питань, що передбачені для самостійного опрацювання; підготовка до контрольних робіт; систематика вивченого матеріалу курсу перед написанням модулів та іспитом; виконання індивідуального навчального завдання; аналіз конкретної виробничої ситуації з практики діяльності підприємств (наскрізний приклад); огляд літературних джерел за даною проблематикою курсу.

Основною формою СРС є виконання індивідуальних завдань та захист їх студентами. Розширення кількості варіантів індивідуальних завдань — загальна потреба дня. Адже практика списування домашніх та індивідуальних завдань вимагає покласти цьому край за рахунок насамперед достатньої кількості варіантів завдань, тестових матеріалів та екзаменаційних білетів. Розширення кількості контрольних завдань і тестів сприятиме індивідуалізації контролю, а залік після закінчення практичних занять повинен перетворитися з формального в реальний.

Велика роль у виконанні СРС відводиться індивідуально-консультативній роботі (ІКР) викладача зі студентами. ІКР проводиться по даній дисципліні у вигляді індивідуальних занять, консультацій, перевірки домашнього завдання, що внесені на поточний контроль та захисту їх студентом.

Форми контролю чисельні і різноманітні. Це традиційні і звичайні для викладачів форми — семінарські та практичні заняття, письмові контрольні роботи, консультації, перевірка самостійного конспектування матеріалу шляхом чергування фронтальних (1—2 рази на семестр) та вибіркового (на кожному практичному або семінарському занятті), перевірок конспектів, курсових, іспитів тощо.

Щодо нормування та поділу часу для засвоєння програми профільюючої дисципліни «Фінансовий облік» доцільно було б керуватися такими співвідношеннями: для денної форми навчання: 1 година лекційного часу на 2—3 години практичних занять в аудиторії (а не 1: 0,8 як це зараз), а в свою чергу 1 година аудиторного часу повинна доповнюватися 2 годинами самостійної роботи.

А. А. Михайлюк, канд. екон. наук, доц.,
кафедра політичної економії
обліково-економічних факультетів

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ВИВЧЕННЯ ПОЛІТИЧНОЇ ЕКОНОМІЇ

Економіка ХІ століття — економіка нового типу, що заснована на знаннях, які формують сучасну національну інноваційну систему. Провідна роль у переході до інноваційної економіки, як показує досвід передових країн світу, належить університетам, тому що в них сконцентровані основні складові успіху: підготовка висококваліфікованих фахівців, наукові ідеї й розробки, можливості вирішення міждисциплінарних проблем тощо. І якщо прикладні дисципліни в програмі університету здатні поглибити ступінь розуміння навчально-практичних проблем, специфіку знань та професійних навичок бакалаврів та магістрів, то теоретичні дисципліни, і, зокрема, політична економія, призвана створити універсальний теоретико-методологічний інструментарій дослідження, розвитку та вдосконалення як уже набутих знань, так і тих нових знань, які приходять на виклик часу, щоб відповісти на поставлені розвитком сучасної економіки питання. Зокрема це стосується і засад розвитку інноваційної економіки, до якої переходить більшість країн розвинутого світу.

Стратегічною метою вивчення інноваційних підходів щодо політичної економії є підготовка фахівців і введення в господарський оборот результатів наукової дослідної діяльності, здатних забезпечити позитивні зміни в економіці та інноваційно-технологічна модернізація довгострокового розвитку потенціалу університету. В умовах твердого конкурентного середовища, що існує сьогодні на ринку праці, підходи університету до якості підготовки фахівців повинні мати значні зміни. Для університету